

[Stats- og udenrigsministeren.]

ter? Hvordan kan noget sådant overhovedet siges? Enhver her i tinget ved jo, at det ikke er rigtigt.

For lærlingelovens vedkommende hævder det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at forhandlingsvilligheden jo blot skyldes, at et flertal i den liberale front var imod, medens stillingen havde været en helt anden, hvis socialdemokratiet ikke havde stået alene. Men må jeg spørge det ærede medlem, om hans opfattelse af parlamentarisme da ikke er, at hvis en regering støttede sig til en majoritet og mente, at dens synspunkter var de rigtige, så skulle denne majoritet have lov til at gennemføre sine synspunkter, og oppositionen skulle have lov til klart at tage standpunkt derimod. Hvad mærkeligt er der i det? Hvis det ærede medlem havde en majoritet, måtte han gennemføre sine synspunkter, og der måtte blive en klar skillelinje mellem opposition og regering. Men vi taler jo om den faktiske stilling, og stillingen var den, at der var 3 partier, som hver havde sin bestemte opfattelse af de punkter, der stod på dagsordenen. Regeringen valgte at forhandle og tiltræde forskellige synspunkter. Kald det „under tvang“. Ja, naturligvis, når forholdene er, som de er.

Vi sælger jo ikke vore synspunkter, medmindre vi anser det for nødvendigt i en forhandlingssituation, det gør vel ingen af os. Naturligvis forhandlede vi, for hvis vi ikke havde villet forhandle, havde vi måttet gå, simpelt hen. Den slags talemåder synes jeg kan undværes, og jeg vil understrege, at hverken den regering, som jeg har den ære at stå i spidsen for, eller en regering, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen havde den ære at stå i spidsen for, kunne nå noget som helst i det høje ting, hvis den ikke imødekom andres synspunkter, hvis den ikke forhandlede sig til rette.

Jeg synes ærlig talt, at jeg i en tid, hvor man taler om, at vi skal give redelige oplysninger til befolkningen og klart gøre rede for, hvordan vore synspunkter og vor forhandlingsform er herinde, må sige, at sådan er forholdet. Det ved det ærede medlem hr. Erik Eriksen og jeg fuldt så vel som så mange andre, fordi vi har stået i spidsen i mange besværlige situationer, hvor vi hver

for sig har skullet klare en løsning på afgørende spørgsmål.

Det ærede medlem brugte i forbindelse med lærlingeloven udtrykket „den liberale front“. Jeg har i al stilfærdighed lyttet til debatten i dag. Det kan godt være, der er en liberal front — det ved jeg såmænd ikke noget om — men fra mit synspunkt svæver den en lille smule rundt i himmelrummet, lige i øjeblikket i alt fald.

Jeg har forstået af forskellige af de udtalelser, det ærede medlem hr. Erik Eriksen har fremført ude omkring i landet, også, så vidt jeg erindrer, på venstres landsmøde, at der var en vis tilbøjelighed hos venstre til at komme i nærmere samarbejde med det radikale venstre. Jeg har også forstået af visse udtalelser, fremsat bl. a. ved forskellige lejligheder i Dagens Nyheder, der jo er pænt repræsenteret her i salen, at der vel skulle være en mulighed for, at de tre partier kunne tilvejebringe denne samling. Jeg synes, man har gjort sit bedste i dag, det må jeg sige. Det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har sandelig bygget den liberale front op i dag, så det har været en hel fornøjelse at høre på. Jeg gad egentlig vidst, hvad vore tilhørere uden for denne sal føler. Her står en socialdemokratisk mindretalsregering, som man i øvrigt kan mene om, hvad man vil — det er jo lykkeligvis vor ret herhjemme — men som har slæbt sig gennem tre års besværligheder og taget et betydeligt ansvar i afgørende situationer, og nu står så modparten deroverfor og arbejder sig sammen i det store borgerlige fællesskab, sådan som vi har oplevet det ved denne lejlighed, som udtryk for, hvad der er et modstykke til socialdemokratiet. Nå, jeg skal ikke fælde mange tårer over, at det forholder sig sådan.

Jeg beklager meget, at jeg i min omtale af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det konservative folkeparti brugte udtrykket kærlighedserklæring. Det skyldes ikke så meget min ungdom som mine venlige følelser over for det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Jeg troede faktisk, at han var i stand til, ikke over for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, ikke åbent da i hvert fald, men dog i det mindste over for det